

Sygn. akt III CZ 70/06

POSTANOWIENIE

Dnia 24 listopada 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Józef Frąckowiak (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Iwona Koper

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa J.W. i M.W.

przeciwko A.B., K.O., J.P., K.P. i M.P.

o ustalenie,

po rozpoznaniu w Izbie Cywilnej na posiedzeniu niejawnym

w dniu 24 listopada 2006 r.,

zażalenia pozwanego A.B. na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 28 lipca 2006 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny odrzucił zażalenie pozwanego A.B. od postanowienia tego Sądu z dnia 4 lipca 2006 r. W uzasadnieniu tego postanowienia Sąd Apelacyjny wskazał, że zażalenie wniesione przez pełnomocnika zostało wadliwie opłacone, i w związku z art. 130² § 3 k.p.c., podlega ono w takiej sytuacji odrzuceniu. W zażaleniu skarżący podniósł, że sprawa, której dotyczy rozstrzygnięcie ma charakter niemajątkowy, a nawet gdyby przyjąć, tak jak uczynił to Sąd Apelacyjny, że jest to sprawa majątkowa, to zażalenie zostało częściowo opłacone, co wyklucza stosowanie art. 130² § 3 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Bezzasadny jest zarzut skarżącego, że sprawa w której złożył skargę kasacyjną ma charakter niemajątkowy. Skoro była to sprawa o ustalenie nie istnienia umowy sprzedaży akcji, to niewątpliwie takie ustalenie miało wyraźny skutek dla sytuacji majątkowej stron tej umowy, co przesądza o jej majątkowym charakterze.

Nie zasługuje również na uwzględnienie zarzut naruszenia art. 130² § 3 k.p.c. Celem tego przepisu jest zobowiązanie profesjonalnych pełnomocników stron do obliczenia i uiszczenia należnej od środka zaskarżenia opłaty stałej lub stosunkowej. Jeżeli więc pismo zawierające środek zaskarżenia zostało opłacone tylko częściowo, to naruszony został obowiązek przewidziany tym przepisem i Sąd Apelacyjny był w pełni uprawniony do jego odrzucenia, bez wzywania do uzupełnienia należnej opłaty sądowej. Stanowisko takie można uznać za ugruntowane w orzecznictwie Sądu Najwyższego (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 sierpnia 2006 r. III I CNP 48/06; z dnia 15 listopada 2006 r. V CZ 79/06; z dnia 6 lipca 2006 r. III CZ 35/06).

Mając na względzie, że zarzuty podniesione w zażaleniu okazały się nieuzasadnione Sąd Najwyższy, na podstawie art. art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., orzekł jak w sentencji.